

El cas dels tres espills: quan allò que creus ser no coincideix amb allò que veuen els altres

Estudi de cas sobre la distància entre autoimatge, imatge projectada i imatge percebuda. A partir de la història de Dani, l'alumnat analitza per què de vegades ens percebem molt distint de com creiem ser i què es pot fer amb eixa informació sense perdre la pròpia identitat.

DURADA

50 min · 1 sessió

AGRUPAMENT

grups xicotets (3-4) + posada en comú

UNITAT 1

Autoconeixement i identitat personal

MATERIALS

- Fitxa del cas impresa (una per grup, inclosa davall)
- Plantilla dels tres espills en A4 (inclosa davall)
- Bolígrafs de dos colors
- Pissarra per a la posada en comú

ENCAIX CURRICULAR · Sabers A.1, A.2 · Comp. específiques CE1 · Comp. clau CPSAA, CC, CCL

Plantejament

A la unitat hem distingit **identitat** (qui soc de veritat) de **rols** (els papers que represente segons el context). Este cas afeg una tercera peça incòmoda: existix una distància entre com em veig jo, com crec que em veuen i com em veuen realment. A eixes tres cares les direm *els tres espills*.

El cas de Dani servix per a treballar eixa distància sense que ningú haja d'exposar la seua pròpia intimitat a classe. Analitzem un personatge, no un company. Així es pot pensar amb fredor sobre un fenomen que a tots ens toca.

Que em percebem distint de com em veig no significa que ells tinguen raó ni que jo m'equivoque. Significa que hi ha informació que convé mirar abans de decidir què faig amb ella.

Objectius didàctics

- Diferenciar autoimatge, imatge projectada i imatge percebuda amb un cas concret.
- Comprendre que el desajust entre els tres espills és normal i manejable, no un defecte.
- Practicar l'anàlisi d'un cas aliè abans d'aplicar la ferramenta a un mateix.
- Distingir la crítica útil (informa sobre com projecte) de la crítica que convé descartar.

El cas (fotocopiable)

Dani, 15 anys, 4t ESO.

Dani es considera una persona tímida i poc interessant. Al seu cap a penes té coses que aportar i per això parla poc a classe. Quan un treball en grup l'obliga a participar, se sent incòmode i creu que els altres noten que «no pinta res».

No obstant això, en una dinàmica de tutoria tres companys distints escriuen de forma anònima que admiren de Dani. Els tres coincideixen en alguna cosa pareguda: «escolta de veritat quan li contes un problema», «no es riu de ningú», «quan per fi diu alguna cosa, sol ser sensat». Cap menciona la timidesa com a problema.

Dani es queda descol·locat. Allò que per a ell era un defecte enorme —parlar poc— per als altres ni tan sols apareix, i allò que ell no valorava —escotar, no jutjar— és justament el que li reconeixen.

Plantilla: els tres espills

ESPILL 1 • COM EM VEIG JO (autoimatge)

Allò que Dani pensa de si mateix:

.....

ESPILL 2 • COM CREC QUE EM VEUEN

Allò que Dani imagina que pensen d'ell:

.....

ESPILL 3 • COM EM VEUEN DE VERITAT

Allò que els companys escriuen realment:

.....

On està la major distància? Què faig amb ella?

Passos

- 1. Lectura del cas (8 min).** En grups de 3-4, llegixen la fitxa de Dani en veu baixa i omplin els tres espills amb frases del text. Distingir bé què pertany a cada espill: moltes vegades l'alumnat confon l'1 amb el 2.
- 2. Anàlisi de la distància (12 min).** El grup respon per escrit: entre quins dos espills està la major distància en el cas de Dani? Per què creieu que es produïx? Quina informació útil li donen a Dani els seus companys que ell no es donava a si mateix?
- 3. Debat de decisió (12 min).** Pregunta central: amb eixa informació, què hauria de fer Dani? Forçar-se a parlar més per a «encaixar» amb allò que creu que s'espera, o recolzar-se en allò que ja fa bé (escotar, no jutjar)? El grup defén una postura argumentada, sense resposta única correcta.
- 4. Filtre de la crítica (10 min).** Treballem un matís fi: no tota la informació de l'espill 3 és igual de fiable. El grup distingeix, amb exemples inventats, entre una observació que informa de veritat sobre com projectes i un comentari que diu més de qui el fa que de tu. Quin es guarda i quin es descarta?
- 5. Posada en comú i salt a allò personal (8 min).** Cada grup comparteix una conclusió. El professor tanca convidant a una reflexió individual silenciosa de dos minuts —sense lliurar ni llegir en veu alta—: «En quin espill crec que tinc jo la major distància?». Connecta directament amb el DAFO personal de l'activitat 1.

Criteris d'avaluació

CRITERI	DESCRIPCIÓ	PES
Distinció dels tres espills	Classifica correctament la informació del cas en autoimatge, imatge creguda i imatge percebuda	30 %
Anàlisi de la distància	Identifica on està el major desajust i proposa una explicació raonable	25 %
Qualitat del debat de decisió	Defén una postura amb arguments, no amb tòpics	25 %

Variants i extensions

- **Variant segon cas.** Crear un cas «invers»: algú que es veu molt capaç però a qui els altres perceben com a arrogant. Permet treballar la distància en l'altre sentit.
- **Connexió amb l'activitat 1.** Qui ja ha fet el DAFO personal pot revisar-lo a la llum dels tres espills: alguna fortalesa del meu DAFO la vaig posar jo o me l'han dita altres?
- **Per al docent.** No convertisques això en una dinàmica de feedback real entre companys sense preparació. El cas fictici és la xarxa de seguretat: protegix la intimitat mentre s'aprén el concepte.

Material obert de profedeeconomia.es · Llicència Creative Commons BY-NC-SA · Currículum LOMLOE